

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
LAPJA

VI. ÉVFOLYAM 3. SZÁM – 2012. MÁRCIUS 3.

A szent cselekmény

Aki bérmálkozott már, az tudja, aki még nem, az is láthatta, hogyan történik a bérmálás. Ettől függetlenül is elmondhatjuk, hogy **„a püspök a bérmálkozó fejére teszi a kezét, majd krizmával keresztet rajzol homlokára e szavakkal: ...vedd a Szentlélek ajándékának jelét!”** – Természetesen ez a rövid kis jelenet és szöveg nem minden, hiszen ezt megelőzi a lelkünk felkészítése szentgyónás által, amivel kifejezzük, hogy **„új életet akarunk élni Jézusban, az Egyházban. – a bűnbocsánat szentségében megújulva tisztán akarjuk fogadni a Szentlelket.”**

A bérmálás szent eseménye közösségben történik, a Hívek közösségének jelenlétében. **„Ez figyelmeztet, hogy a bérmálásban elkötelezzük magunkat az egyházi közösségben való életre, az Egyház egységének ápolására, az egyházi eljárók iránti hűségre.”**

Ennek tudatosítását és ünnepélyessé tételét segíti a keresztelési fogadalom megújítása. – Azt a pillanatot idézzük, amiben keresztelésünkkel részesültünk, – bár a legtöbben nem emlékszünk rá, hiszen igaz, hogy a mi nevünkben hangzott el, de szüleink és keresztiszüleink mondták el. Most teljes öntudattal, őszinte akarattal mi magunk fejezzük ki, hogy **Isten gyermekeinek szabadságában akarunk élni a sátán minden kísértése és csábítása ellenére; kifejezzük hitünket – hitvallást teszünk, ami ki akarja fejezni készségünket és azt is, hogy tudjuk, önmagunkban még a jóra is csak készségesek tudunk lenni, sikerre ezt Isten Ereje, Lelke viszi bennünk. – Ez „felölt, nagykorú ígéret – nem engedhetjük meg magunknak, hogy egyszerű formáság legyen (csak mondjuk)! Tudnunk kell, hogy ígéretet teszünk a hitből fakadó életre. Ellene mondunk a bűn csábításának; megígérjük, hogy a világban fogunk élni, de nem a világ, hanem az Isten törvényei szerint. Így lehetünk a föld sója, a világ világossága, Krisztus tanúja. – Így akarunk neki indulni a további életünknek, amely telve van várakozással a Szentlélek nagy tetteire és cselekvésével Jézus utasítása szerint.”**

Erre a nagy életfeladatra nem önerővel akarunk vállalkozni, hanem Isten segítségével, ezért imádkozik a bérmáló püspök és kéri a Híveket is, hogy ők is imádkozzanak – kitarja kezét és kéri a Szentlélek ajándékait. **A kitért kéz ünnepélyes áldó mozdulat; itt a Szentlélek hívását jelzi.”** Ennek a közös imádságnak a végzése csodálatos egységre emlékeztet, ennek értelmében újítottuk meg keresztelési ígéretünket, fejeztük ki hitünket, most pedig a közösség imádkozik értünk. Azt akarja tudatosítani bennünk, hogy **a bérmálásban a keresztény közösség, az Egyház tagjaivá kötelezzük el magunkat; mostantól magától-értetődőnek érezzük, hogy a**

közösség tagjai testvéreink Krisztusban és a keresztény küldetésben.”

Keresztény küldetésünk jeleként keresztet rajzol a bérmáló főpásztor a homlokunkra. A kereszt jele emlékeztet keresztiségünkre és Krisztusra, Aki e jelben váltott meg minket és hisszük, hogy ebben a jelben van üdvösségünk, hisszük, hogy ebben a jelben tudunk győzni az élet nagy kihívásaival szemben. Küldetésünk jelét nem egyszerűen rajzolják homlokunkra, hanem különleges szent olajjal – krizmával. **„A megkenés több dologra figyelmeztet: a.) Isten felkentje lettél; b.) Isten lefoglalt a maga számára – új emberként kell élni. – Régen a királyokat, prófétákat, főpapokat kenték meg olajjal, ami a megerősítés, a küldetés átadását jelentette – a mi esetünkben ez a tanúságtévő feladatot jelentse!”** – Az olaj természeténél fogva több dolgot is juttasson az eszünkbe: 1.) a mindennapi életet fenntartó élelem egyik fontos velejárója – a bérmálásban nyert kegyelem és küldetés legyen olyan a számunkra, mint a pótolhatatlan élelem a test számára! – 2.) – az olaj természeténél fogva a súrlódás csökkenését is segíti – a bérmálásban nyert kegyelem és keresztény küldetésünk legyen „súrlódás-mentes! – 3.) az olaj egyfajta „ápolószert” is – az irgalmas szamaritánus is bizonyára ezért kezelte a kifosztott sebesültet olajjal – a bérmálásban nyert kegyelem és keresztény küldetésünk ápolja bennünk ugyanazt a lelkületet, ami Jézus Krisztusban volt, – Akiről a Mennyei Atya így nyilatkozott a Jordán folyónál, amikor megkeresztelkedett és leszállt Rá a Szentlélek: **„Ez az én szeretett Fiam, Akiben kedvem telik!”**– Amikor a bérmálásban részesülünk a Szentlélek ajándékában, hozza meg ez nekünk, hogy mi is kedves gyermekei legyünk Mennyei Atyánknak! Régebben a bérmáló püspök megérintette a bérmálkozó arcát és így köszöntötte: Béke veled! – Most kézfogással üdvözlí, de ennek is ugyanaz a lényege: megérintett Isten szeretete és a kézfogás ígéretével fejezzük ki, hogy erre a kitüntető szeretetre nemcsak egy életen át emlékezünk, hanem őszinte szívből, készségesen válaszolunk.

A bérmálás ünnepi szentmiséjének végén a püspök atya **„a szokottnál hosszabb imával áldja meg a megbérmáltakat és a híveket, kéri Istent, hogy a templomból hitvalló, a Szentlélekben lángra gyúlt emberek távozzanak.”**

A bérmálás egyszerűnek látszó cselekménye, íme ennyi mindent jelent; magasztosuljon ez fel mindnyájunk lelkében – jelentse azt, amit jelentenie kell – kitüntetést, megszentelődést, küldetést! –

Pekker Imre plébános

Évközi 5. Vasárnap – Február 05. Már a Zsoltáros így imádkozik: „Uram, mi az ember élete? – Kín és szenvedés; életünk néhány arasznyi – valójában (talán) hetven év, jó esetben lehet talán nyolcvan is...” – Magunk is láthatjuk, hogy mennyire mulandók vagyunk. Bizonyára minden ember átélte már azt a furcsa érzést, hogy néha mennyire siettetnének az időt – egyszerűen csak elérkezik, hogy szívesen megállítanánk, ha lehetne. A régi sláger is így fogalmazott: „szeretném a homokórát megállítani...” – Tudjuk, hogy ez nem lehetséges, mégsem szomorkodunk, mint akiknek nincs reményük. Reményünk Krisztus, Akié az idő és az örökkévalóság, Aki örök életre hív és vár minket (is). „Az ígért örök élet megvizsgálhat minket!” –

Az Olvasmányban a szenvedő Jób is panaszkodik, és panasza úgy hangzik, mintha a mi panaszkodásunk is lenne, de a 146. Zsoltár már másról beszél: „*Dicsérjétek az Urat * Aki a megtört szívűeket meggyógyítja!*” – Emlékezzünk arra, hogy az Úr Jézus milyen szép hasonlatot mondott arról, hogy minden hajunk szálát számon tartja a mi jószágos Istenünk, Akinek a mező virágaira és az ég madaraira is gondja van; Akinek tudta nélkül a verebek sem esnek a földre, mi pedig sokkal többet érünk Nála, mint a verebek. Érthető, hiszen minket teremtett a saját képére és hasonlatosságára, az ember arcába lehelte az élet leheletét, az embert ajándékozta meg halhatatlan lélekkel; értünk adta engesztelő áldozatul Egyszülött Fiát; az Úr Jézus értünk, embere-kért testesült meg és jött a földre; szándéka szerint az ember hordozza a jócselekedetek lehetőségét, hogy megjutalmazhassa érte – s ami nem elhanyagolható, mennyi mindent teremtett az ember testi javára is.

Különösképpen meg kell emlékeznünk arról, hogy az Úr Jézus Krisztus mennyi beteget gyógyított meg. Milyen körültekintő gondossággal vendégelt meg az Őt követő tömeget is a pusztában, de ezenkívül „felvirrasztja nap-ját jókra és rosszakra, esőt ad igazaknak és hamisaknak egyaránt. Mi magunk is tanúi vagyunk időről-időre, hogy megáldja az emberi munkát, meg-sokasítja a gabonaszemeket és a föld termését, de ezen kívül mindazt, ami testünk táplálására szükséges. Hosszasan sorolhatnánk még atyai jószágának, gondviselésének bizonyítékait, de egy pillanatra gondoljunk arra, hogy mindez ajándék, amit meg kell köszönnünk. Tudnunk kell, hogy csak az Ő kegyelmére hagyatkozhatunk; jó okunk van imádkozni a 106. Zsoltár-ból: *„Adjunk hálát az Urnak jószágáért, az emberek fiaival tett nagy csodáért; mert bő vizet adott a szomjazóknak, és az éhezőket jóllakatta!”* Példaképp álljon előttünk egy betegségéből felgyógyult asszony, Simon anyósa, aki-nek *„mihelyt megszűnt a láza, (felkelt) és szolgált nekik.”* – Nekünk is legyen örömünk, legfőbb gondunk, hogy lelkileg is, de testileg is szolgáljunk Nekik!

Évközi 7. Vasárnap – Február 19. A szentmise könyörgése bevezeti a mai üzenetet számunkra, melynek lényege, hogy *Istenünk törvényeit mindenkor szemünk előtt tartsuk és azokat szóval és tettel meg is valósítsuk.* Más szóval ezt így is kifejezhetjük: **„Legyen meg a Te akaratom!”** – Nagy a kísértés az ember számára, hogy ettől eltérjen és különböző kifogásokat találjon ki, csak ettől *igazoltnak* eltérjen. Tudatában vagyunk ugyan annak, hogy lehetséges az isteni akarat ellen vétetni, de ennek valóságát elfedi, hogy amit gondolatlanul, szóval és cselekedettel megélünk, az ténylegesen idetartozna. A legszentebb áldozat – a szentmise - kezdetén pontosan azt tudatosítjuk magunkban, hogy sebezhetőek vagyunk és rászorulunk Isten irgalmára, ezért kérjük: *„Irgalmazzon nekünk a Mindenható Isten, bocsássa meg bűneinket...”*

Ezt a bűnbánati imát nem azért mondjuk, mert mintegy önmagunkat megbélyegezve a bűn által leértékelve önmagunkat akarunk élni, hanem pontosan azért, mert miközben érezzük a bűn hatalmát, kárát és káros következményeit, szabadulni akarunk tőle, hogy az Isten megbocsátó szeretetének tudjunk örvendezni a megtisztult lélek örömeivel.

Időről-időre visszatérünk ehhez a gondolathoz, mert sajnos visszavisszaköszön a gyengeségünk. Ennek a gyengeségnek a tudatában azonban nem kedvetlenedünk el, hanem bízza Isten irgalmában, újból neki akarunk lendülni az igazán emberhez méltó dolgainkhoz, amelyeket az Isten szánt nekünk. Ez olyan folyamat, amelynek következtében: *„a történelem nem más, mint a kegyelem és a bűn harca.”* Éppen arról van szó a kész-séges ember életében, hogy ezt a harcot vállalja, csak hogy a jó győzzön benne. **Az Isten segíti** jóra-törekvéseinket. Ahogyan a testi bajokból is Szent Fia által sok beteget meggyógyított, úgy akarja a lelki bajokban küzdőket meggyógyítani, bűneiket megbocsátani, hogy végleg ne kerüljünk a bűn uralma alá. Igen nagy szükségünk van erre az isteni segítségre, hiszen naponta látjuk, hogy a nyilvánvalóan, letagadhatatlan rosszat sem akarja szinte senki beismerni, akit illet. Elméleteket, kifogásokat, törvényeket *„gyártunk”*, csak ne kelljen beismerni felelősségünket, s főleg ne kelljen vállalnunk a következményeket. Annyira átjárja az egész életet ez a szemlélet, hogy szinte már a gyerekek is tudják, hogyan kell mentegetőzni, áthárítani a beismerés és a jóvátétel, engesztelés helyett.

Az Isten ismerő és tisztelő ember számára fontos annak megélése, hogy bizunk az Ő jószágában és közreműködünk Azzal „javulásunk” érdekében. – Sok tennivalónk van: - semmiképpen nem akarjuk a jót és rosszat „összemosni” – semmiképpen nem akarjuk a rosszat (meg)magyarázni – semmiképpen nem akarjuk „észrevétlenül” tenni a hibákat! - viszont mindig *alázattal és bizalommal kérjük Isten: életem bűneit, tévedéseit irgalmaddal gyógyítsd, Uram!* – Segíts engem igaz emberré lenni! – Ne hiányozzék életemből az az egy lényeges (i) betű!

Évközi 6. Vasárnap – Február 12. Az ember életének főbb állomásai: a születés, a fejlődés és végül a halál. Mindez jó esetben néhány évtized alatt történik velünk s közben óhatatlanul számolnunk kell az öregedés tényével és a közben előforduló betegségekkel. – A régi időkben is volt a betegségek között könnyebb és súlyosabb eset is. Mindig is volt un. gyógyíthatatlan betegség is. A mai alkalommal ilyen gyógyíthatatlan betegségről olvasunk, a lepráról, ami még a mostani, korszerű módszerekkel is nehezen vagy egyáltalán nem gyógyítható. A régi idők ilyen betegeit csak a többi embertől elkülönítve tudták „kezelni”, ami természetesen nem kezelés volt, csak egyfajta próbálkozás a veszedelmes betegség ellen a még meg nem betegedettke védelmében. Bizony nagyon szigorú, azt is mondhatnánk kegyetlen módon védekeztek ellene, hiszen magának a betegnek kellett jól látható jelét adni, hogy mi a baja és, hogy mások hogyan maradjanak kellő távolságban tőle. – Mostani kifejezéssel, kirekesztő módon kellett elnie a leprásnak és önmagának kellett elősegíteni. – Érthető, hogy aki ilyen bajban szenvedett, szerencsétlennek érezte magát, és minden létező módon kereste a szabadságot. Az Evangélium betege is így tett. Jézust kérte, Akinek jó híre terjedt, és Akiről tudták, ő is tudta, hogy tud segíteni és szívesen segít. – Jézus őt is meggyógyította. **A veszedelmes** betegséghez hasonlítják és hasonlítjuk a léleknek azt az állapotát, amikor a bűn hatalmasodik el rajta. – Valójában a bűn annyi problémát hordoz magában az ember számára, hogy aki átgondolja, legalább úgy gondolkodik róla, mint testi vonatkozásban egy veszedelmes dologról, amitől óvakodni kell és, ha bele-bonyolódott az ember, minél hamarabb szabadulni kell tőle. – Csak érintőlegesen említtem, hogy korunk veszedelme a lepra mellett a kilátástalanság és az eladósodás nyugtalaníthatja az embert. Sokan keresnek is kiutat belőle. Korunk tragédiája és a benne élő ember problémája az, hogy miközben a kellemetlen helyzetekből vágyakozunk kijutni, keressük a kiutat, a bűn kérdése valahogyan nem jelenik meg olyan nagy problémának. – Igaz ugyan, hogy amikor eluralkodik, nyögünk miatta, megszenvedi az egyes ember is és az egész világ, mégis nem vesszük komolyan; esetlegesen felszínes módon, tessék-lássék történik valami, az igazi megoldás mégis várat magára. Mire pedig rájövünk, hogy elhatalmasodott felettünk, már túlságosan sokat kellene tenni ellene, akkor pedig már nincs erőnk vállalni, így jutunk el odáig, hogy lelki dolgainkat sokkal inkább egy másik – korunkra jellemző betegséghez hasonlíthatjuk, a rákhoz, aminek időbeli felismerése nem tűnik sürgősnek, mire pedig felismerjük, már szinte késő. **A megoldást** az Evangélium betege mutatja be nekünk, aki igaz, hogy csak testi bajából kéri a segítséget, de kéri, és Jézustól kéri. Mi a lelki bajainkra kérjük Tőle a segítséget – Szent Pál gondolata megvalósulhasson bennünk: *„tegyetek mindent Isten dicsőségére!”*

Nagybőjt I. Vasárnapja – Február 26. Hallottuk a szentmise bevezető könyörgésében azt a kérésünket, hogy a „nagybőjt évenként visszatérő gyakorlata által egyre jobban megismerjük Krisztus életének titkait és méltó keresztény életünkkel igazodjunk hozzá!” – Ezek a gondolatok sok szép tennivalót jelentsenek számunkra. Az évenként visszatérő gyakorlat jelentse azt, hogy nemcsak naptár szerint, nemcsak elméletileg – mert nagybőjt van – gondolunk lelki dolgokra, bűnbánatra és engesztelésre, hanem alapvetően! Tudjuk, hogy az emberi természet olyan, hogy egyszerűen szinte minden lehet megszokottá – unalmassá, ha gyakran ismétlődik – nagyon is szeretjük a változatosságot – talán olyankor is, talán olyan dolgokban is, amikor nem ez az elsődleges szempont; másrészt a megszokott dolgok képesek magukkal ragadni, még akkor is, ha az finoman mondva, nem előnyös. A megszokás veszélyes is lehet, ha rossz értelemben fordul elő.

Az évenként visszatérő alkalmakat tekintsük Isten ajándékának, Aki újabb és újabb lehetőségeket ad. Azt akarja, hogy tartsuk számon mindazt, ami lelkileg javunkra szolgál. Bűnbánat, bűnbánati cselekedetek mindig is fontosak, hiszen pontosan az előbb említett „buktatók” eredményezik, eredményezhetik a tévedés lehetőségét, sajnos sokszor a valóságát is. Ezt csak őszinte belátással és a változtatás szándékával és cselekedeteivel lehet orvosolni. Akkor tudjuk ezt igazán megtenni, ha hálás szívvel és minden eddiginél komolyabban szemléljük Krisztus benső életének titkait. Ezek közé tartozik a szenvedés, az elégtétel, a megváltás, a könyörületesség, az üdvözítési akarás sok-sok ajándéka. A korabeli emberek Jézus Krisztusban sok-szor csak a csodatevőt látták, mi ennél többet akarunk magunkban tudatosítani: Ő a Megváltó, Aki szenvedésével, halálával és feltámadásával váltotta meg a világot – minket is – és azt akarja, hogy a megváltás gyümölcsseit magunkban szüntelenül élvezhessük, „azt a bűn meg ne fertőzze.” – Ezeket a gondolatokat, még inkább érzéseket, amik nem felszínesek, hanem mélyrehatóak, mindennapjaink részei, minden megnyilvánulásunknak mozgatói – ébressze fel és sűrűszen a szerintük való gondolkodásra, szavakra és cselekedetekre mindazt, amit keresztény életnek nevezünk! – *„Illik, hogy felnézzünk a keresztfára, hogy bűnbánatot tartsunk, s ezáltal tökéletesedjék szeretetünk!”* – Szívből imádkozzuk a 24. Zsoltár fohászait és cselekedjünk is szerinte: *„Utaidat, Uram, mutasd meg nekem * ósvényeidre taníts meg engem – taníts és vezess igazságod szerint * mert Te vagy üdvözítő Istenem!”*

Keresztény hitünket, reményünket, szeretetünket kemény próbára teszi a gonoszlélek, aki nemcsak Jézust, hanem minket is megkísért, segítsen át ezen Jézus komoly kérése, amit komolyan meg akarunk valósítani: *„tartsatok bűnbánatot és higgyetek az Evangéliumban!”*

Harsona

Egyházközség Képviselőtestületének 2012. február 19-én tartott üléséről

A fenti napon 14 órakor került sor az Egyházközség képviselőtestületének rendes ülésére.

Az első napirendi pontban Imre atya ismertette a 2011. évi **zárszámadást**. Az Egyháztanács egyhangúlag elfogadta.

Ezt követte a **Liturgikus bizottság** elnökének, Nagy Vilmosnak a beszámolója a bizottság működéséről: „Az elmúlt néhány gyűlésünk során Bizottságunk az alábbi célkitűzéseket és döntéseket hozta meg:

1. Létrehozunk egy Éves Egyházközségi Programtervet, (Lelkipásztori terv) amelyben minden év elején rögzítjük az abban az évben tervezett programokat, liturgikus eseményeket. Ez a programterv több szempontból is hasznos lesz. Nemcsak saját munkánkat, felkészülésünket segíti majd, hanem a község egyéb intézményei számára is iránymutatást adhat majd az Egyházközség időbeosztásáról, megelőzve ezzel a községi és egyéb rendezvényekkel történő időbeli ütközéseket.

2. Tervezzük egy Karitászcsoport létrehozását is. Az egyházmegyei Karitászcsoport vezetője nagy örömmel fogadta kezdeményezésünket, és a jövő hét elején egy személyes találkozóval segít minket elindulni ebben.

3. Beszéltünk az ideai hittantábor megvalósíthatóságáról is. Egyelőre keressük az anyagi lehetőségeket annak érdekében, hogy ne szakadjon meg a minden évben sikerrel megrendezett tábor-sorozat. Fontosnak tartjuk megemlíteni, hogy a táborok és lelkigyakorlatok közösségéből egymásra talált 9-10 olyan fiatal, akik együtt Egyházközségünk lelki életének megújulásának alapját képezhetik. Ez is egy olyan eredménye a hittantáboroknak és a Közösségi Ház lelki programjainak, ami miatt mindannyian köszönetünket fejezzük ki Magdi-kának, áldozatos, odaadó munkájáért.

Harmadik napirendi pont a **templomtető** ügye volt. Már több alkalommal szerepelt a napirendiek között az egyháztanács körében és tájékoztattuk is a híveket erről. A templomte-

tő 160 éves, a tartószerkezetéhez azóta nem nyúltak, nagyon rossz állapotban van. Időközben elkészítettük a szakértői véleményt, a terveket, megszereztük a szükséges engedélyeket is, hogy az alkalmas időben megkezdhesük a munkát. Évek óta figyeltük a pályázati lehetőségeket. Az eddig kiírt pályázatokban a támogatandók köréből mindig ki voltak húzva a Budapest agglomerációjához tartozó települések. Most a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium írt ki pályázatot, melynek egyik lehetséges támogatandó célja a műemlék épületek megóvása, felújítása. Mint ahogy arról már tájékoztattuk önöket, szerződésben állunk egy pályázati céggel. Az ő szakmai segítségük és a rendelkezésre álló információk szerint a következő döntést hozta a testület: Elindulunk a pályázaton, az adatlap beadási határideje március 14-e. Addigra elkészül a pontos költségvetés, amely előre láthatóan 30-35 millió forint. A testület döntött az önrész vállalásáról is, amely az összköltségek 30%-át teszi ki, vagyis várhatóan 9 millió forint körüli összeg. Ehhez várjuk és kérjük majd a hívek segítségét egy célgyűjtés keretében. Kérjük a hívek imáit, adományait, hogy megújulhasson gyönyörű templomunk.

Következő napirendi pont az alapítványról szóló beszámoló volt. Az **alapítvány** által felkarolt, támogatandó célok közül a legfontosabb a kántorház ügye. A tavalyi esztendő elején meghirdetett gyűjtés eredményeként 2.220.000,-Ft áll rendelkezésre. Másik cél a gyerekek tábora. Pályázati lehetőségeket keresünk, annak érdekében, hogy ebben az évben is mehessenek feltöltődni gyermekeink. A harmadik az egyházközségünkben megrendezendő kórustalálkozó ügye. Elképzeléseink között szerepel, hogy ezzel együtt támogadjuk az énekkar történetéről szóló kötet megjelenését is.

A következőkben Benkó Péter kántor úr az **énekkar** legfontosabb fellépéseiről számolt be, majd vázolta elképzelését a kórustalálkozóval kapcsolatban. Dunaharaszti, Örkény, Inárcs, Soroksár, Szigetszentmiklós és az Alsónémedi református énekkarok lesznek meghívva. A program 15 órák kezdődik az énekkarok fellépésével, majd egy szolid vendéglátást (sütemény) 18 órák egy püspöki misével zárul.

Zárásul Mikolyné Magdi tájékoztatta a testületet a **közösségi ház** nagybőjtben tervezett programjairól.

Összeállította: dr Tóth Éva

Könyvajánló

Kercza Asztrik OFM atya Adventben tartott nekünk lelkigyakorlatot. Amikor nálunk járt, hagyott itt nálunk pár könyvet, amely az ő nevéhez fűződik, **Angyalok királynéja**

a címe. Ez a kötet a Hangzó imák sorozat egy eleme. A Jel Kiadó jelentette meg 2011-ben.

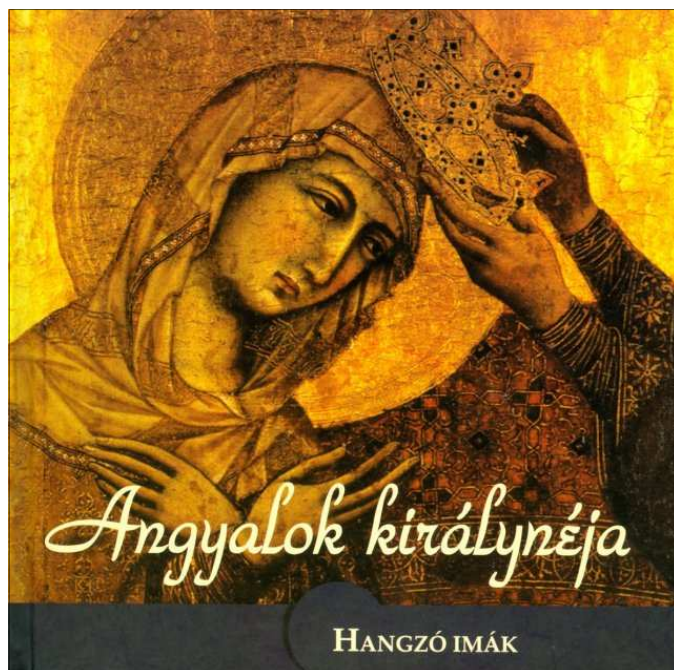
A **Katolikus Egyház 9 hivatalos litániáját** tartalmazza a kötet, Kercza Asztrik ferences atya tanulmányával. A CD-ken a Központi Papnevelő Intézet kispapjai éneklék a litániákat.

A litániákról szóló eddigi népnyelvű irodalom mellett újabb ismeretek összefoglalását tartalmazza. A könyv és a benne található CD azt célozza, hogy visszazerezzük az egyházi emlékezet elhomályosult kincseit, egy szóval a hitérzékét, amely e becses ájtatosságok és fohászok peremre kerülésével veszni látszik. A kötet újra meg szeretné mutatni, hogy a litániákban, a népi jámborság legelőkelőbb műfajában mennyi lelki tartalék és bölcsesség, irodalmi és költői szenvedély, mennyi szimbólumok és filozófiai hasonlatok, és a szeretet hangjai halmozódtak fel.

A kötet olyan módon foglalja össze a litániákra vonatkozó legfontosabb ismereteket, hogy az a papképzésben, a hitoktatásban, a lelkipásztori szolgálatban, a kántorok munkájában, vagy a plébániai énekkarok felkészítésében használati értéket képvisel.

A könyv **megvásárolható a sekrestyében** a Szentmisék után, 3400,-Ft-ért. Nagyon szép húsvéti ajándék lehet. Ajánljuk mindenki figyelmébe!

Tóth Éva, Benkó Péter

ÉNEKKARUNK APOR VILMOS ÜNNEPÉN

BOLDOG APOR VILMOS

1892. február 29. – 2012. február 29.

Ünnepi hangverseny a Fővárosban a Boldog Apor Vilmos Emlékbizottság rendezésében.
a budai Szent Margit Gimnázium kápolnájában.

Az idei év februárjának utolsó napján, szerda kora esti óráján, fél hatkor, Boldog Apor Vilmos, a szeretetből vértanúvá vált győri római katolikus püspök születésének 120. évfordulóját ünnepelte a Boldog Apor Vilmos vértanú szentté avatására váró még élő családtagjai, barátai, hívei, a bátor élete árán megmentettekből még élő tanúk és az Őt tisztelve szeretők, a már Hozzá imádkozók lelkesült sokasága. Az ünneplő közönség a Főváros budai Szent Margit Gimnáziuma kápolnájának reprezentatív oszlopcsarnokában gyűlt össze az emlékhangverseny befogadására. A rendkívül színvonalas és nagy sikerű kórushangversenyen a magyarországi Szent Zene négy elkötelezetten emblematikus, az egész magyar katolikus társadalmat reprezentáló énekkara lépett énekelni az oltár lépcsőre, akik a Vértanú Püspök körleveleiből általánosan ismert egyházzenei szellemének és nemzeti zenei hagyományainak követői és folytatói.

A felejthetetlen egyházzenei eseményt az Apor Vilmos Emlékbizottság rendezte a hajdani ifjú gyulai plébános, majd győri püspök születésének jubileuma alkalmából és II. János Pál pápa által celebrált római boldoggá avatásának 15. évében. A szentéletű főpásztor korábról a magyar vidék plébánosa, majd püspöke volt, de ha hivatása Budapestre szólította, mindig a Szent Margit Gimnáziumot tekintette otthonának. Felemelő érzés volt egykori szállásának szobáiban várnunk, előkészítenünk a fenséges ünnepet.

Négy óraker az órára pillantottam. A tervek szerint most indul Alsónémediből a Szentkereszt Plébánia Magyarok Nagyasszonya Kórusa. Megnyitottuk a kápolna körül az énekkarokat váró pihenőtermeget, szorgalmas hölgyek már készítették az üdítő teát az érkező együttesek számára. Éppen telefonálni akartam, már jó előre Benkó Péter karnagy úrnak, hogy hol lesz az elhelyezésük, amikor kipirult, lelkes arccal, az esperes úr és egyházkarnagyuk vezetésével bevonultak a portán az Alsónémediek.

Az ünnepi hangverseny főtisztelendő P. Brückner Ákos Előd cisztercita szerzetes, az Apor Vilmos Emlékbizottság elnökének ünnepi köszöntőjével kezdődött.

Az énekkarok közül elsőként a Pádúai Szent Antal Ferences Plébánia Csibekórusa vonult az apszisba, az oltár elé.

A beszédek, előadások végén, már nehéz volt figyelmem, mert tudtam, hogy ezután rögtön az én kedves tanítványom, a zsámbéki Apor Vilmosról elnevezett tanítókat, kántorokat és egyházkarnagyokat is képző főiskolán diplomát szerzett Benkó Péter karnagy úr és az általa vezetett Alsónémedi Magyarok Nagyasszonya Énekkar fog bevonulni a népes, az igényes várakozással és érdeklődéssel teli fővárosi közönség elé. Az Énekkar fegyelmezett és rendezett bevonulása, a legnagyobb ritkaságként „fele hölgy, de fele férfikórus” reprezentatív jelensége, elegáns megjelenése láttán a közönség lelkes tapsval fejezte ki szimpátiáját, az együttes erőteljes létszámának és arányainak elismerését.

A bevonulás impozáns látványának hatását fokozta a karnagy úr irodalmi vonulatú szavakba öntött szép, énekkarával emberileg és rendkívüli történetében mélyen azonosuló bemutatkozása. Drámai szépségű volt az a hasonlóságon alapuló képzettársítás, ahogy a passiókból alakuló férfikari mag, most már női karral kiegészülve, Apor Vilmos magyar vértanú püspök 1945-ös nagypénteki Golgotájára hitelesen hozta saját drámai, és a szenvedés igazi értelmét, értékét mélyen értő/átélő történetét. A Vértanú Püspökét is!

A közönség már az első mű előadása után lelkesen üdvözölte azt a körülményt, hogy az összes szereplő kórus közül egyedül az Alónémedi Magyarok Nagyasszonya Énekkar énekelte ki sokszo-

rosan, mint imádságot, Boldog Apor Vilmos vértanú püspök nevét, vértanúságának lelki történetét, és annak a *mának* szóló üzenetét. A „szeretetből vértanúvá vált püspök” legmélyebb erőforrásának titkáról énekeltek, amikor Jézus Szentséges Szívéről zengetek valomást Prohászka Ottokár püspök megzenésített szavaival.

Minden előadott zeneművük után viharos taps jelezte azt, hogy ez az Énekkar a Magyar Föld, a nagy Természet hangjának hihetetlen regeneráló erejével magával ragadta közönségét. A francia M. A. Charpentier zeneszerző Te Deum-ja dallamosságával mindannyiunkat felszabadított és megnyert a végső hálaadásnak, ami igen szellemesen rímelt a hangverseny végén, az egész ünnepi hangversenyt lezáró Kodály: Sík Sándor Te Deuma „Úgy legyen, Hála légyen” drámai fohászaival. És Apor Vilmos passiója hangjaira, miként Dr. Cseh Sándor, Vilmos püspök egykori titkárnak, mint szemtanú vallomásaiban olvashatjuk: Apor Vilmos püspök agóniájában, „a zajtalan éjszaka csendjében percekben keresztül jellegzetes hangján teljes hangerővel egyetlen szót kiáltott: Igen ... Igen ...!”. (Alterra Svájci – Magyar Könyvkiadó Budapest, 1997. 55. oldal.) „Tekintete onnét az ágyból magasba irányult. Mint-ha látott volna valakit és ahhoz beszélt volna. Követte Mesterét. A számtalan *igen* kiáltásával hódolt meg ő is az Atya akaratát előt.” (Uo. 56. old.)

A zeneművek megválasztásának, szerkesztésének szervesen összefüggő vonala mellett a Magyarok Nagyasszonya Énekkar hatalmas

muzikális munkát végzett, amely munka, mint mindig az életben, meghozta gyümölcsét. Két igen komoly szereplésük alkalmával hallgattam őket. Tavaly húsvéti passiójukat és a decemberi orgonaszentelési nagy repertoárjukat, majd ezt követő két alkalommal énekkari próbájukat.

Fejlődésüket figyelemmel kísérve, amilyen utat ez az Énekkar néhány hónap leforgása alatt igényes és kitaró, önmagát ellenőrző zenei munkával megtett, az előtt a legnagyobb elismeréssel lehet csak szólni. Az intonációjuk tisztaságát élvezve, üde kirobbanó és természetes, a zenében - zenei eszközökkel kifejezett indultait magával ragadó szenvedélyeik szárnyán olyan eredeti zenei élményt tudtak nyújtani, amiért Kodály, Bartók, Lajta László hozzátok utazott. Talán szerénytelennek tűnik, bevallom jó magam is, de hallottuk, hogy Apor Vilmos püspök is a Magyar Vidékre mutatott, onnan várni, kapni a romlatlan ősi tisztaságot, művészeti eredetiséget, a kedvet, a sugalmazást az olykor már el-elhallgató magyar Műzsa éledéséhez, Nemzetünk keresztény jövőjének ígéretében. Viharos sikerüket láthatták, ahogy a közönség sorai között, szép szereplésük után boldog tekintetük örömteli tekintetekkel, fénylő arccal találkozott. A tisztán intonált dallam, a jól kiejtett, helyes magyar beszéd, a zenével felfokozott szent szöveg muzikális kifejezése erre képes. Ilyen boldogságra képes annak, aki hallja, de különösen annak, aki hallja is, csinálja is! A legnagyobb örömmel gratulálok zenei teljesítményükhöz – drága Barátaim, és nagyon szépen köszönöm a kis Apor Vilmos kórusművem megtanulását és szép előadását!

Éneklésük a szabadidő ritka pillanatainak áldozattal, de barátsággal megszavazott, megszentelt örömtérő aranyága, amelynek üzemanyaga az értékes együttlétvés vágya és öröme, amely – ugye érezték, átélték, hogy – mekkora közös boldogságban részesül! Röptse Önöket ez a jól végzett közös és kitaró munka, igényesség és a belőle fakadó megérdemelt társadalmi elismerés újabb szent célok és további még nagyobb boldogságok elérésére. Apor Vilmos utolsó szavaival: „Legyenek hűségesek és a tévelygő népet pedig vezessék vissza az igaz útra.” (Uo. 61. old.) – saját boldogságukhoz elért eredményeik – lám jól bevált receptjéhez! Nagy szeretettel és még egyszer gratulálok művészeti munkájuk gyakorlathoz és eredményükhöz az Önök sajátosan hősi körülményeikkel megbirkózva, a jól sikerült, szép budapesti hangversenyükhöz. Így tovább!

Dr. Károly Róbert

**Néhány gondolat
Apor Vilmos 120. születésnapjára
rendezett hangversenyén való
szereplésünk alkalmából**

„Boldog az az ember, akinek teljes az élete, akinek nem hiányzik semmi, aki elérte élete célját. Akit a magyar boldogok és szentek között tisztelhetünk.” Írta: Dr. Szabó Tamás Püspök – AZ IGAZI TANÚ- életrajzi könyvének előszavában.

A hangverseny zenei rendezője Dr. Károly Róbert Tanár Úr és zeneszerző felkért művének interpretálására a Szent Margit Gimnázium Kápolnájában.

Előtte két alkalommal vett részt a Tanár Úr a próbáinkon. Sőt- átírta saját zenedarabját az énekkarunk számára, hogy jobban illeszkedjen a dallam és érzelmvilága a hanghordozásunkhoz. Igényessége, tökéletességre törekvése kiterjedt: a hangképzésre, légzéstechnikára, hang és szövegtisztaságra, ritmus és hangerősség- hűségére, miközben megismerkedtünk Apor Vilmos vértanúságának történetével. Elképzeltük amint 1945. március 30.-án Püspökvárban Nagypénteken az almáspincében rejtőző asszonyokat védte a németeket kereső orosz katonák elől. Az oltalmába vett nőket védte, miközben a halálával fizetett. Így adva meg a zenei hitelesebb élményvilágának zenei dallamkifejeződését.

Február 29.-én délután 4 órakor indultunk az ünnepségre, a lelkes szurkolócsapattal

biztonságot érezve, Imre Atya kíséretével. Büszke lehet az a kórustag aki- régi emlékeit felidézve jött vissza a Szent Margit Gimnáziumba. A patinás keresztényhit szellemiségű iskola padjait koptatta: Horváthné Nagy Ilona, Varró Gábor, jelenleg itt tanul: Nánási Laci is.

A kápolna fantasztikus! Stukós hófehér falai tekintélyt parancsoló oszlopai színes üvegrozettáival oltárával, csigalépcsős karzatával, két orgonájával méltó hely az ünnepnek, a misének. Az akusztikájáról nem is beszélve!

Egy terembe elhelyeztük a kabátokat, majd a kellemes tea sem oldotta meg a folyosón eltöltött várakozással teli izgatottságunkat.

A megnyitó utáni pasaréti gyerekkórus megénekelte imáinak lágy angyali- hanghulámai zengték be a folyosót. Jókai Anna ünnepi méltatása után következünk.

A megadott rend szerinti felállás után karvezetőnk, Péter, röviden ismertette az énekkar történetét.

Az Ünnepeltről szóló zenemű, a jelen lévő zeneszerző művét énekelve hatott! Dr. Károly Róbert örült, tapsolt, a megelégedettség gesztusát éreztük.

A hagyományokat követő csapatmunkában az egymásra figyelés, a figyelemösszpontosítás az összhangzás kitűnősége, a karvezetés mesteri együttese elevenedett meg.

Apor Vilmos és énekkarunk értékszemléletében találtam közös vonásokat:

A vértanúpüspök felhívja a figyelmet! Legyen gondunk magyar népünk sajátos énekére a népénekre. Benne is az Isten gondolatainak szándékainak kell megvalósulnia.

Népénekeinknek kimeríthetetlen gazdagsága szebbnél szebb dalokat rejt magába.

Erre tanítsuk meg híveinket. Ez

nemesít, üdít, és erősít a hagyományokban. „

Erre választotta - nagy tudatossággal karvezetőnk a következő népéneket, ami egyben e napra is hitvallásunk: „Hiszek Jézus Szentséges Szívében és a mindent átölelő nagy szeretetében,

Hiszek a lelkeknek szent közösségében „ - Akár a mi közösségünk....

Az utolsó énekünk Charpentier: Te Deum. (Az úrnak az égben hála...) Amelyből a csoportdinamikai erősség, életszeretet, hála hangjai áradtak. Örültünk, hogy a nézőközönség is ezt látta.

Természetesen a házigazda gimnázium népes énekkara is fergeteges énektudásáról adott tanúbizonyosságot. Különösen a Szeretethimnusz prózás szövegfordulatai megkülönböztetett figyelmet érzékeltek.

Profizmusában legművészebb a Cantate Kórusiskolája mely méltó befejezése volt a kápolnában tartott ünnepségnek.

Mi a nap megélt ünnepének üzenete?

Szívünkbe véstük az Erdélyből származó Apor Vilmos püspök vértanúságát. Dr. Károly Róbert művét igényességét. Énekkarunkat: amikor önmagunkhoz mérjük magunkat, a bennünk rejlő belső erőt és hitet, jelenlétünk sajátos egyediségét, amely karvezetőnek, orgona kísérőnek kórustagjainknak inspiráló erőt ad a jövő felé.

Györgyné Lovas Györgyi

**Boldog Apor Vilmos vértanú püspök
születésének 120. évfordulóján emlékkoncert
és megemlékezés a Szent Margit Gimnáziumban
2012.02.29.**

Dr. Károly Róbert maga kérte fel személyesen az Alsónémedi Magyarok Nagyasszonya kórusát, hogy jelenlétünkkel tiszteljük meg eme fennkölt eseményt, ahol négy kórus ének hangja tette csodává az estét, a kiváló egyéni mementókon túl. A tanár Úr már hetekkel a fellépés előtt idejét, energiáját áldozva segítette a kórusunk felkészülését, mi több az egyik általa feldolgozásra került művet két héttel korábban átírta, hogy a hangzást elősegítendő, emeljük az est különlegességét.

Az este menete röviden összefoglalva:

Brückner Ákos Előd O.Cist., az Apor Vilmos Emlékbizottság Elnökének köszöntője.

A pasaréti Páduai Szent Antal Ferences plébánia Csibekórusa Vezényel Szoliva Gábor PFM.

-Uram, Jézus Krisztus- a keleti egyházi Jézus-ima énekelt formája, -Nagybójtai Kyrie az Éneklő Egyház római katolikus énekár 414.éneke, -Válloival beármnyékoz téged- Communio Nagyböjt I.

vasárnapja miséjéből, -Arról ismerje meg mindenki - Tractus a nagycsütörtöki szentmiséből.

A csibekórus csilingelő hangja kellő kegyvel indította az estet a maga finomságával és gyermeki tisztaságával, halk és egyedi csengésével vezette fel a többi kórust.

Jókai Anna Kossuth-díjas író ünnepi méltatása után az Alsónémedi Magyarok Nagyasszonya Énekkar lépett fel. Vezényelt Benkó Péter (az Apor Vilmos Katolikus Főiskola kántor-tanító diplomása.) Az énekkart Lovas Imre kísérte orgonán.

-Ének Boldog Apor Vilmoshoz (a Hozsanna 293. énekének dallamára Binds Ferenc piliscsabai rk. lelkész szövegével Dr. Károly Róbert feldolgozása énekkarra), -Vámosi-Prohászka: Hiszek Jézus Szentséges Szívében, -Marc Antoine Charpentier: Te Deum-részlet, Frank Oszkár szövegével.

Dr. Károly Róbert dicséret szavai és gratulációja mélyen megérintette sokunk szívét és hálásak lehettünk mi is, hogy itt lehettünk ezen az estén.

Apor Vilmos püspöki körleveléből Ertl Zsombor olvasott fel (Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola)

Ez után **A szent Margit Gimnázium Kórusa** következett. Vezé-

(Folytatás a(z) 6. oldalon)

(Folytatás a(z) 5. oldalról)

nyelt Dr. Köncse Kriszta (a Szent Margit Gimnázium énektanára, karmagy) Az énekkart Oberrecht Ádám kísérte orgonán.

-Halmos László: Édesanya Nagyszony-magyar népének feldolgozása, -Halmos László: Ének Szent Margithoz, -Jacobus Gallus: Domine ad adjuvandum me, -Orlando Gibbons: Jesu benignissime- korál feldolgozás, -Bárdos Lajos: Szeretethimnusz

Apor Vilmos püspöki körleveléből ismét Ertl Zsombor olvasott fel. Végül a **Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola Cantate Kórusa** énekelt. Vezényelt: Sapszon Ferenc. Megszóltatott művek: -Statuit ei- Introitus (mártír főpap miséje - I. Missa de confessore

pontifice Lib.Us.1182.p.), -Halmos László: 4 motetta: Lux aeterna; Jubilate; Hogyha az Úr (126. zsoltár); A 97. zsoltár (Minden földek...), -Kodály Zoltán: Sík Sándor Te Deuma Mintha maguk az angyalok énekeltek volna, oly csodálatos volt minden szólamuk.

Az est végén az aulában Dr. Rétvári Bence Államtitkár Úr méltató szavai következtek.

Ezt Dr. Jordán László búcsúszavai és a virágok elhelyezése Boldog Apor Vilmos szobránál követték.

A koszorúzást követően az estet az Erdélyi himnusz közös éneklésével zártuk.

Horváth Szilvia

Apor Vilmos 1892. február 29-én született székely főnemesi családból **Segesvárott**. Apját korán elvesztette, anyja egyedül nevelte 6 testvérével együtt. Gimnáziumi tanulmányait a kalocsai Jezsuita kollégiumban végezte, teológiát az innsbrucki egyetemen tanult és ott is szerzett doktorátust. A nagyváradi egyházmegye papjaként előbb Gyulán volt segédlelkész, majd a háború alatt katonalelkész egy kórházvonaton. Rövid szeminárium iskolgátat után ismét Gyulára került plébánosnak 1918-tól 1941-ig, püspöki kinevezéséig. Plébános korában nagy érzékenységet tanúsított a szegények iránt. Egyszer saját cipőjét adta oda egy rászorulóknak. Felkarolta a munkás

ifjúságot és sokat tett a művelődésért is.

Püspöki székét 1941. március 2-án foglalta el. Működésére rányomta bélyegét a háború réme. Bár nagyon sokat tett az ifjúság vallásérkölcsei nevelése érdekében - népfőiskolát alapított a falusi ifjúság számára - a szegények ügyét itt is szívügyének tekintette. Nevét mégis főként az igazságtalanul üldözöttek védelmében végzett tevékenységével örököltette meg. Saját biztonságát is kockáztatva az erőszakos törekvésekkel szemben, mindent elkövetett az üldözöttekért. Amikor a háború elérte Győr városát, mindenkit befogadott és sok százan találtak menedéket a Püspökvárban. Számítva a brutalitás veszélyére, kijelentette: *"Egyszer úgy is meg kell halni, inkább ilyenkor adja oda az ember az életét"*. Ez be is következett akkor, amikor részeg orosz katonák a pincében tartózkodó asszonyok és lányok közül százat el akartak vinni, ő pedig ellenállt. A katona előbb a mennyezetbe lőtt, ahol a négy golyó helye most is látható. Majd rálőtt. Egy lövés a fején, egy a kezén és egy a gyomrán érte. A katonák elmenekültek és senkinek sem lett bántódása.

Kórházba szállították az ostromlott városon keresztül, ahol petróleum lámpa fényénél műtötték meg. Halálát érezve közeledni, imádkozott papjaiért, híveiért, a *"szerencsétlen"* magyar hazáért és azokért, akik meglőtték. Majd **április 2-án éjfél után meghalt**.

Testét ideiglenesen a Kármelita templom kriptájába temették. Gyónatója írásban kérte az egyházmegye kormányzását átvevő káptalani helynököt, hogy azonnal indítsa meg boldoggá avatását, mert - mint írta - a püspök szent volt. Közben elkészült a vörös márvány szarkofág, Boldogfai Farkas alkotása. 1948. november 24-re volt kitérve testének ünnepélyes felhozatala a Kármelita templom kriptájából. Az ezt megelőző napon azonban a város és a rendőrség írásban megtiltotta a felhozatalt. **Csak 1986. május 23-án lehetett a vértanú püspök testét méltó sírhelyére temetni.** Azóta ott pihen és a hívek virággal halmozzák el sírját.

A szarkofágot Mattiony Eszter hímeskö alkotása veszi körül a falon. A Jó Pásztor ábrázolja, aki életét adta juhaiért és két jelképes alak a babérkoszorúval, a vértanúság jelképével és a liliummal, a női ártatlanság jelképével, aminek a védelmére adta életét. Apor Vilmos boldoggá avatási eljárása 1946-ban megindult, de 1949-ben fel kellett függeszteni és csak 1989-ben lehetett folytatni. Az előkészítő munkálatok 1996-ra befejeződtek. Az ún. pozíciót - amely a boldoggá avatáshoz szükséges összes dokumentumot tartalmazza - díszkötésben nyújtották át a Szentatjának győri látogatása alkalmával, amikor a vértanú püspök sírjánál imádkozott. **A boldoggá avatásra 1997. november 9-én került sor a római Szent Péter téren,** ahol több ezer magyar zarándok is részt vett a szertartáson.

Hivatalos emléknapja május 23-án van, vagyis a végső nyugalom helyére helyezés évfordulóján. Ezen a napon kívül a győri Bazilikában minden hónap első hétfőjén szentmise van a tiszteletére. Dr. Pápai Lajos megyéspüspök kinevezte a szentté avatási eljárás posztulátorát. Ezzel kezdetét vette a szentté avatási eljárás.

Boldog Vilmos püspök vértanú közbenjárására már eddig is sok imameghallgatás történt. (Forrás: <http://www.gyor.egyhammegye.hu/>)

Hálás és emelkedett szívvel és lélekkel fogok visszaemlékezni 2012. február 29.-ére. El nem mondható, csak „megérezhető” élményekkel lehettünk gazdagabbak ezen az estén. Öröm volt megtapasztalni a közönség körülölelő szeretetét, de lelkünket ápolta a bemutatkozó kórusok énekének meghallgatása, és bátran mondhatom: végigélmélkedése. Különösen nagy hatással volt rám Kodály Zoltán: Sík Sándor Te Deum-a: hallgatása közben főiskolás éveimre emlékeztem, amikor Károly Róbert tanár Úr vezényletével zengtük ezt az előadási darabot. Kodály e szeniális művének hallgatása közben hálát adtam énekkarunkért, a gyönyörű éneklésekért, kísérlőinkért, Alsónémediért, mindenért. Magamban énekeltem Sík Sándor gondolatait: *„... akarom énekelni: úgy legyen, hála legyen, Uram...”* Egykori Apor Vilmos főiskolásként is nagy élményt jelentett ezen a megemlékezésen fellépni. Olyan személy is részt vett az ünnepségen, akit Apor Vilmos mentett meg annakidején az orosz katonák elől. *Boldog Apor Vilmos, könyörögj érettünk, könyörögj hazánkért, könyörögj népünkért!*

*„Vértanú püspök, boldog Apor Vilmos,
Kéréseinket továbbítsd az Úrhoz!*

*Szép piros véred kiáltson az égre,
S hozz békét a Földre!*

[...]

*Vértanúk dicső, hatalmas Királya,
Mégváltó Jézus, Hozzad száll a hála.
Új testvért adtál, szeretetben harcost,
Boldog Apor Vilmost!”*

Köszönetemet fejezem ki Dr. Károly Róbert tanár Úrnak, hogy megtisztelte kórusunkat meghívásával. Köszönöm a felkészülésben nyújtott segítségét is. Nagyon köszönöm Pekker Imre főesperes Úrnak, hogy elkísérte az énekkart, Dr. György Balázsnak a fotózást, Horváthné Nagy Ilonának a gazdasági ügyek intézését, s végül, de nem utolsó sorban kórusom minden tagjának azt a lelkes és szorgalmas munkát, amely a felkészülés időszakát jellemezte, és természetesen a nagyon szép éneklést.

Benkő Péter

A három fa

Volt egyszer három fa. Egymás mellett nőttek az erdőben. Barátok voltak, és - mint többnyire a barátok - ők is sokat beszélgettek egymással. Továbbá - mint többnyire a barátok - ok is teljesen különbözőek voltak, bár ugyanazon a helyen nőttek fel, és mindhárman nagyjából egy magasak voltak. Az első fa szerette a szépet. A második fa szerette a kalandokat. A harmadik fa pedig szerette Istent.

Egy napon fáink arról beszélgettek, mik szeretnének lenni, ha majd nagyok lesznek. "Ha felnövök, faragott kincsesláda szeretnék lenni, teli ragyogó drágakövekkel" - mondta az első fa. A második fa nem ilyen dolgokra gondolt. "Ha felnövök, hatalmas hajó szeretnék lenni - mondta. - A kapitánnyal, egy nagy kutatóval együtt új országokat fogunk felfedezni." A harmadik fa közben az ágait rázta. "Én egyáltalán nem szeretném, hogy feldolgozzanak - mondta. - Szeretnék itt maradni, ahol vagyok, és minden évben egyre magasabbra nőni, hogy én lehessen az erdő legmagasabb fája. Ha aztán rám néznek az emberek, látják, hogy Istenre mutatok."

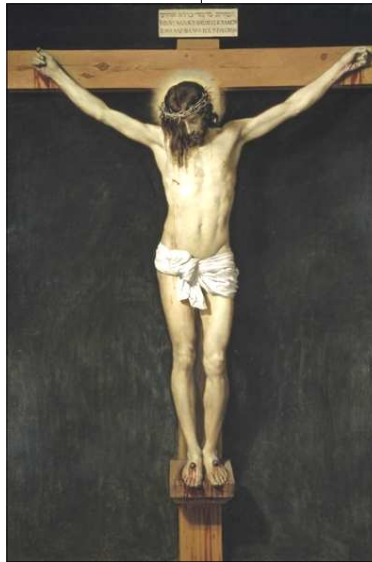
Teltek-múltak az évek, és egyszer csak három favágó érkezett az erdőbe. "Végre! - kiáltott fel az első fa, amikor az első favágó kezdte kivágni őt. - Most fog valóra válni az álomom, hogy kincses ládika leszek." "Remek! - kiáltotta a második fa, amikor a második favágó őt kezdte kivágni. - Most megvalósulhat az álomom, hogy vitorlás hajó legyek." "Jaj, ne! - kiáltott fel a harmadik fa, amikor a harmadik favágó őt kezdte kivágni. - Akkor nem tudom többé Isten felé irányítani az emberek tekintetét." A favágók elvitték a három fát, amelyek közül kettő számára sokat ígérőnek nézett ki a jövő. De nem sokára mindhármuknak el kellett temetniük az álmaikat. Ahelyett, hogy szép kincses ládikát faragtak volna belőle, az első fát állatoknál használatos csúnya etetővályúvá, jászollá dolgozták fel. Kecses vitorlás helyett egyszerű halászcsonak lett a második fából. A harmadik fából pedig semmi sem készült. Csak gerendát fűrészeltek belőle, és otthagyták az építőmunkás kertjében.

Egy perc bölcsenég...

Az élet folyt tovább. Évek teltek el. A három fa lassacskán megtanult együtt élni széttört álmaival. Egy hideg, téli estén aztán egy csapásra megváltozott az első fa élete. Egy csecsemő született ezen az éjjelen - nyilvánvalóan nem közönséges gyermek. Angyalok énekeltek. Pásztorok és királyok jöttek, hogy meglátogassák. Amikor az első fa felfogta, mi is történt, szíve megtelt örömmel. "Mégiscsak megvalósultak az álmaim - mondta. - Nem raknak ugyan tebe arannyal és drágakövekkel, de én ringattam a világ legnagyobb kincsét."

Tovább telt-múlt az idő, összesen mintegy 30 év, és egy napon végre megváltozott a második fa élete is. Kint volt éppen a tó közepén, amikor szörnyű vihar kerekedett. Erősen fújta a szél, és olyan magasra csaptak a hullámok, hogy a kis csonak már azt gondolta, el kell süllyednie. Ám ekkor valami hihetetlen dolog történt. A rajta tartózkodó férfiak egyik felállt. "Hallgass el!" - És a hullámok engedelmessé váltak neki. Amikor a második fa megértette, mi is történt, az ő szíve is megtelt örömmel. "Mégiscsak megvalósultak az álmaim - mondta. - Nem szállítottam ugyan nagy felfedezőt, de a menny és a föld Teremtőjének fiát vihettem."

Nem sokkal ezután a harmadik fa élete is megváltozott. Jött egy ács, és elvitte magával. Megrökönyödésére azonban nem valami szép dolgot készített belőle, még csak nem is valami hasznosat. Ehelyett durva fakeresztet ácsoltak belőle. "Az a fajta kereszt ez, amit a katonák használnak bűnözők kivégzésére." - gondolta a fa rémülten. Valóban a vesztőhelyre vitték. Ott a dombtetőn rászögeltek egy halálra ítélt férfit. Tulajdonképpen ennek kellett volna a legborzalmasabb napnak lennie a fa életében, ha nem lett volna ott az a valaki.: A rajta kínok kínját szenvedő férfi nem egy szokásos bűnöző volt, akinek a saját bűntettei miatt kellett bűnhődnie. Igazából ártatlan volt. Jézus Krisztus volt Ő, Isten Fia, aki a világ bűneiért halt meg. Amikor a harmadik fa rájött, mi is történt, ujjongott a szíve az örömtől. "Mégiscsak megvalósulnak az álmaim - mondta. - Nem leszek ugyan a legmagasabb fa az erdőben, de ettől a naptól kezdve mint Jézus Krisztus keresztje újból és újból Istenre irányítom majd az emberek tekintetét."

Jézus Szíve családjá

Jézus Szentséges Szívének Családjá márc.4-én vasárnap az esti szentmise után közös imaórát tart a Szent Imre közösségi házban. Jöjünk el minél többen, hogy ebben a bűnbánati, kegyelmi időben ezt az imaórákat is felajánlhassuk a bőjt ideje alatt, hogy tiszta szívvel és örömmel várhassuk a szent húsvétot, felkészülten és átadott lélekkel, átérezve azt a szenvedést, amit Jézus értünk vállalt azért, hogy utat mutasson nekünk a küzdelemben az üdvösség felé vezető úton. Ezt az imaórákat az édesanyákért ajánljuk fel Jézus Szent Szívének. Ők azok a néma szenvedők, akik nem csak akkor éreznek együtt a gyermekükkel, amikor szívük alatt hordozzák és világra hozzák Istentől kapott gyermeküket, hanem egész életüket képesek átadni és teljes mértékben alárendelni, hozzáigazítani a szeretteikhez. A Szűz Anya mutatta ezt a példát. Elfeledte magát egészen. Csak Jézust látta mindig, őt kísérte egész életében, a golgotára is vele ment.

Égi Édesanyánk!
Segíts, hogy mi is a te példádát követhessük! Mária, légy most velem, hogy én is úgy lehessen most Jézussal, ahogyan te vele voltál! Imádkozz velem anyám, hogy Jézus lelke szálljon rám! Ő imádkozzon bennem, ismételve újra és újra: Abba, Atya én a te gyermeked vagyok. Jézusom, jó veled lennünk. Köszönöm neked azt, hogy megnyitottad számunkra a megváltás útját! Mária segíts, hogy ezen az úton hűségesek maradjunk!

Özv. Szlovicsák Balázné

Jézus nyájas és szelíd
Láss meg engemet!
Hallgasd meg hű megváltóm
Gyermekedet!

Vezess engem utadon,
Magad légy az út
Melyen lelkem a halálból
Életre jut.

Jézus nyájas és szelíd
Láss meg engemet!
El ne engedd hű megváltóm
Már a kezemet!

özv. Szlovicsák Balázs

KATOLIKUS KARITÁSZ Helyi szervezetének megalakítása

„Ébredjen minden egyházközség arra a tudatra, hogy mindegyik Krisztus családja, s legyen gondja, hogy ne legyen abban a családban senki, aki éhezik, mialatt mások lakmároznak, senki, aki mezítelen, mialatt másnak fölös ruhája vagy lábbelije van. Közelebb kell jutnunk egymáshoz. Meg kell éreznünk mások baját úgy, hogy attól mi is szenvedjünk, és mások gondját úgy, hogy azt mint a magunkét eloszlatni törekedjünk.”

(Prohászka Ottokár)

Évek óta tervezzük, hogy bekapcsolódva az országos, sőt nemzetközi szervezet munkájába, mi is megalakítjuk a karitász helyi szervezetét. Valószínűleg mindenki ismer olyan embert, családot a közvetlen környezetében, közelében, utcájában, aki segítségre szorul, mert olyan élethelyzetbe került. Nem kell nagy katasztrófákra gondolni, ha segíteni szeretnénk a rászorulóknak, hiszen közöttünk is jelen vannak.

Ennek szellemében meghívtuk magunkhoz a Váci Egyházmegye karitászának elnökét, Martos Györgyöt. 2012. február 28-án este látogatott meg minket és elmesélte hogyan, miként működik egy ilyen szervezet, hogyan tud segíteni a bajbajutottakon, milyen lelkiséggel kell részt venni a segítő munkában. Néhány mondatban szeretnénk bemutatni a Karitászt.

Aki kedvet érez, hogy bekapcsolódjon egy ilyen munkába, vagy akár a döntés előtt szeretne még többet hallani róla, jöjjön el **2012. március 18-án az esti szentmisét követő megbeszélésünkre.**

A templomban a karitász javára egy meghatározott persely szolgál majd, oda lehet elhelyezni a pénzadományokat. Amennyiben tartós élelmiszergyűjtés lesz, azt mindig külön akcióban hirdetjük majd. Alább megtalálható a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia levele, melyben meghirdetik az országos nagyböjti adománygyűjtést, ehhez szeretnénk mi is kapcsolódni.

Megalakulásunkról, működésünkről természetesen folyamatosan tájékoztatjuk önöket.

A karitász küldetése

A Katolikus Karitász egyházi jogi személyiségű közcélú humanitárius szervezet, amely korra, nemre, felekezeti hovatartozásra való tekintet nélkül segíti a rászorulókat szociális, egészségügyi intézmények fenntartása és különböző segélyprogramok, akciók útján. Legfontosabb, hogy a karitász hálózatban dolgozó önkéntes és hivatásos munkatársak személyes szeretete jusson el az általunk támogatott emberekhez. A szeretetszolgálatot közösségekben gyakorolják és ezekbe a közösségekbe szeretettel várunk minden érdeklődőt.

Az istenszeretben gyökerező felebaráti szeretet elsődlegesen minden egyes hívő feladata, ugyanakkor az egész egyházi közösség feladata is minden szinten: a helyi közösségektől kezdve a részegyházakon (egyházmegyéken) át az egész világegyházig. Az Egyháznak mint közösségnek is gyakorolnia kell a szeretetet. Ez viszont megköveteli, hogy a szeretetnek meglegyenek a szervezetei ahhoz, hogy a közösségi szolgálatot rendezetten tudja végezni (XVI. Benedek pápa Deus caritas est kezdetű enciklikája a kereszteni szeretetről). A Karitász tehát egyszerre mozgalom és intézmény. Mozgalom, amelyben önkéntesek dolgoznak és intézmény, amely a Katolikus Egyház hivatalos segélyszervezeteként a munkához szükséges kereteket adja meg.

A karitász munka 7 súlypontos területe**1. Öreggondozás és házi betegápolás**

Elsősorban a saját otthonukban maradt idősök ellátása. Szociális otthonok, utógondozók, kórházak látogatása, beteglátogatás. Öregek klubja, napközik létesítése. Rendezvények, uzsonnák, öregek miséje stb.

2. Családgondozás

Egyedül nevelők, nagycsaládosok, ifjú házások, terhes anyák,

gyermekágyas anyák segítsége, támogatása. Nevelési gondokban segítség. Rendezvények. Ifjúsággondozás.

3. Munkanélküliek és hajléktalanok segítése

Munkaközvetítés, étkeztetési megoldások, szálláshely közvetítése, tanácsadás, ruhasegély. Pénzbeli segítyt soha ne adjunk!

4. Az alkohol és a kábítószer rabjainak (szenvedélybetegek) gondozása

Irszákos mentőszolgálat igénybevétele, felvilágosítás, tanácsadás. Irgalom a gyengéknek! Ne feledjük, hogy az alkoholizmus betegség!

5. Testi-lelki fogyatékosok és sérültek gondozása

Látogatásuk, segítségük, felkarolásuk. Foglalkoztatás, kapcsolatok teremtése. Ilyen otthonok látogatása.

6. Nemzetiségi kérdések és problémák

A romalakovassággal kapcsolatos problémákra helyi megoldások keresése. Kapcsolat a helyi cigányszövetséggel, együttműködés a cigánypasztorációval, tapasztalatcsere. Keresni a közeledés lehetőségét, a segítség helyes módját. Talán leginkább a gyermekek útján közeledhetünk. Egyéb nemzetiségi kérdésekben is nyitottság, segítőkészség!

7. Menekültek és bevándorlók segítése, gondozása

Erdélyi és horvát menekültek segítése. Menekülttáborok támogatása.

Természetesen minden községben más problémák a hangsúlyosak, így fontos lesz ennek feltérképezése. Kiemelkedő jelentősége van a hasonló szervezetekkel való együttműködésre, mind az Önkormányzat szociális ügyekkel foglalkozó munkatársaival, a gyermekvédelmi szakemberekkel, védőnőkkel, a másik egyházközséggel.

A segítség tízparancsolata:

1. Igazán segíteni csak szeretetből, szeretettel lehet.
2. Kétszer segít, aki gyorsan segít. A bürokrácia a karitász halála.
3. A bajbajutottat sohase alázd meg: érezze, hogy öröm számodra, ha segíthetsz.
4. Úgy segíts, hogy a rászoruló saját magán is segíthessen. Vezesd rá az öntevékenységre.
5. Ne alamizsnát adj, hanem igyekezz a bajt gyökerében orvosolni.
6. A bajbajutott nem eset, hanem személy. Vedd emberszámba, törődj vele, szánj rá időt, türelmet, őszinte érdeklődést.
7. Vedd elejét a visszaéléseknek. Dolgozz ki feltűnés mentes ellenőrzési rendszert és járj utána a fontosabb ügyeknek.
8. Kínos pontossággal számolj el minden fillérről és köszönj meg minden adományt, még a legkisebbet is.
9. A segítség nem monopólium, de nem is konkurencia. Segíts annak, aki segíteni akar: több szem többet lát, több kéz többet segít.
10. Ne várj halált! Ne sértődj meg! Ne légy kicsinyes! És imádkozz azokért, akiket Isten szeretetedre bízott.

Összeállította: Dr. Tóth Éva

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Ismét lesz nagyböjti tartós-élelmiszer gyűjtés

Kedves Testvérek!

A Katolikus Egyház kétezer éve minden történelmi korban a maga lehetőségeihez mérten felkarolta a szegényeket. A Caritas Hungaria - Katolikus Karitász segélyszervezetén keresztül eddig is igyekezett és ezután is törekszik lehetőségeihez mérten mindent megtenni, hogy a szegénység miatt ínségben szenvedőkön segítsen. Krízishelyzetbe került családokon már sok esetben segítettünk, de még mindig nagyon sok családban éheznek és nélkülöznek.

Az Úr Jézus nem csupán szavaival hirdette meg a felebaráti szeretetet, hanem példát mutatott a követői számára. Szentatyánk, XVI. Benedek pápa idei nagyböjti üzenetében így fogalmaz: „A testben ... a tagok törődjenek egymással' (1 Kor 12,25), hangsúlyozza Szent Pál, hiszen egyetlen testet alkotunk. A testvérek iránti szeretet, melynek egyik kifejeződése az alamizsna - tipikus

(Folytatás a(z) 9. oldalon)

(Folytatás a(z) 8. oldalról)

nagybőjti cselekedet az imádság és a böjt mellett - ebben a közös összetartozásban gyökerezik."

A héten ünnepeltük Boldog Apor Vilmos vértanú püspök (1892. február 29. - 1945. április 2.) születésének 120. évfordulóját. Őt Gyulán a szegények plébánosának is nevezték, mert mindig kész volt segíteni a rászorulókon. Egyik karácsonyon elajándékozta a plébánia élelemkészletének nagy részét és minden pénzét. Püspökké szentelésén, amely 1941. február 24-én volt Gyulán, hat szegény kisgyermek köszöntötte őt a következő szavakkal: „Mi, hat kis árva, ... köszönjük neked, jóságos jótevőnk, hogy mindig adtál az éhezőknek." A szentéletű főpásztor végrendeletében is külön kitért a szegényekre, megnevezve 6 várost, hogy egy meghatározott összeget „adjanak alamizsnául ... szegényei részére a hatóságnál nyilvántartott segélyre szoruló arányában szétosztva, esetleg több részletben."

Ebben a szellemben kérjük a testvérek segítségét, hogy segítőkész lélekkel az Isten szerető jóságát közvetítsük adományunkkal. Tudjuk, hogy a katolikus családok is nehéz helyzetben vannak, és anyagi gondokkal küzdenek. Ezért nem perselygyűjtésre buzdítjuk a testvéreket, hanem arra, hogy szerény lehetőségeikhez mérten tartós élelmiszerekkel járuljanak hozzá a Katolikus Egyház segélyakciójához. Ezzel egy ősegyházi hagyományt elevenítünk fel, hiszen az első század keresztényei a kenyéртörésre hoz-

ták magukkal a szegényeknek szánt adományait. Az ő példájukat követve, kérjük, hozzák el a szentmisékre tartósélelmiszerefelajánlásukat és tegyék a templomban erre kijelölt helyre. A legkisebb adománnyal is a felebaráti szeretet csodája valósul meg közöttünk.

Ezt megtehetik a jövő heti vasárnapi szentmiséken és az azt követő hétköznapiakon, március 11-től 18-ig. Adományait a karitászt juttatja majd el a rászorulókhöz. A korábbi években meghirdetett gyűjtésünk eredményeképpen családok ezreit tudtuk segíteni azokkal a segélycsomagokkal, amelyeket a hívek adományaiból juttattunk el a rászorulókhöz. Ha ezt mindannyian megtesszük, újra nagyon sok családnak tudunk segíteni az irgalmas Jézus példáját követve.

Telefonos adományvonalon is bekapcsolódhatunk a karitászt segítő munkájába. Ha hívjuk a 1356-os telefonszámot, hívásonként 500 forinttal segítünk.

Jézus szavai biztassanak bennünket az összefogásra és a tevékeny segítség megnyilvánulására: „Bizony mondom nektek, amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettetek" (Mt 25,40). Isten áldja meg segítőkész családjainkat! Hálaosan köszönjük minden kedves testvér jó szándékú adományát.

Budapest, 2012. nagybőjt

a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia

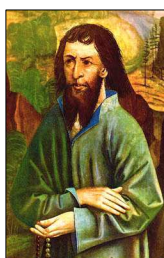
Márciusban ünnepeljük:

SZENT JÓZSEF—Józsefről hosszabban csak a két gyermekségtörténet beszél (Mt 1-2 és Lk 1-2; 3,23). Máshol csak futólag említik, mikor Jézusról a nép véleményét idézik az evangélisták: „Nem József fia ez?" (Jn 6,42; Lk 4,22; Jn 1,45) Az evangéliumok egyébként hallgatnak róla. Jézust így nevezték meg: „József fia Názáretből", s ez megfelelt az általános zsidó szokásoknak. Názáretben tehát úgy ismerték Józsefet, mint Jézus atyját. Azon sem lehet csodálkozni, hogy János kétszer is megemlíti József nevét, hiszen Mária hosszabb ideig élt szülei házában (Szaloménál), s biztos, hogy Józsefről nemegyszer beszélgettek. Az általános elnevezés a nép körében mégis csak annyi volt Jézusról, hogy „a Názáreti Jézus". József nem játszott szerepet Jézus nyilvános működésében, ebből arra következtethetünk, hogy még mielőtt Jézus tanítani kezdett volna, József már meghalt. A nyugati Egyház legtöbb naptárának tanúsága szerint a 10. század óta március 19-én ünnepelték Szent Józsefet. Róma is ezt a napot vette át, és először 1479-ben, majd 1621-ben vették föl az általános naptárba. (www.katolikus.hu/szentek)

SZENT KÁZMÉR IV. Kázmér lengyel király hat fia közül másodikiként született 1458. október 3-án a krakkói királyi várban. Szellemi iskoláztatásával egy időben folyt kiképzése a lovagi szolgálatban is. 1483 tavaszán apja a litvániai Vilniusba hívta és ott alkancellárrá tette. Néhány hónapig tartó lelkiismeretes hivatalviselés után azonban Kázmér kénytelen volt megromlott egészségi állapota miatt Grodnóba menni, hogy ott kezeltesse magát, mivel hosszabb ideje tuberkulózisban szenvedett. Az akkori gyógymódokkal nem tudták egészségét helyreállítani, s 1484. március 4-én a krakkói püspök jelenlétében meghalt. A király Vilniusba vitette holttestét, és az ottani dóm Mária-kápolnájában temette el. Általános volt a gyász Kázmér felett, s tisztelete hamarosan kialakult, különösen a vilniuszi keresztények között. Litvánia lovagjai az ő közbenjárását kérték harcaikban. 1521-ben avatták szentté, ünnepét 1621-ben vették föl a római naptárba, március 4-re. (www.katolikus.hu/szentek)

ISTENES SZENT JÁNOS Ciudad János egyszerű, vallásos szülők fiaként Portugáliában született 1495. március 8-án. Amikor nyolc éves lett, szülei szállást adtak egy papnak, aki Madridba igyekezett és lelkesedéssel beszélt a spanyolok vallásos életéről. A fiú kipirult arccal hallgatta, s amikor a pap eltávozott, megszökött otthonról: Madridba akart menni. Katonának állt és a francia-spanyol háborúban szolgált. A katonáskodás közben viszont elfelejtkezett az imádságról, és egyre mélyebbre süllyedt. Csak egy lelki megrázkódás térítette ismét jó útra: leesett a lováról, és elvesztette eszméletét. Amikor magához tért, ellenséges területen találta magát. A Szűzanyához fohászzkodott, és épségben visszajutott a spanyol táborba. Hamarosan egy kis boltot is tudott vásárolni magának Granadában. Egy napon Avilai János, a híres hitszónok érkezett a városba. A szentéletű férfi szavai mélységesen megragadták Jánost. Elajándékozta minden áruját, és bezárta a boltját. Mivel igen különösen viselkedett, kiabálva és a mellét verve szaladgált az utcákon, bolondok házába csukták, hogy észre térítsék. Ezt követően a szegényeket segítette. Szentségének híre elterjedt, és nemsokára már nem kellett kéregetnie; az emberek odahozták neki a szükséges dolgokat, és a granadai érsek is erőteljesen támogatta. Istenes Jánost 1690-ben avatták szentté. XIII. Leó pápa a katolikus kórházak védőszentjévé tette, s nevét belefoglalta a haldoklók egyházi imájába. Ünnepét 1714-ben vették föl a római naptárba, március 8-ra. (www.katolikus.hu/szentek)

FLÜEI SZENT MIKLÓS remete Klaus, amint Flüei Szent Miklóst nevezték, egy tehetősebb parasztcsalád első gyermeke volt. Már gyermekkorában megmutatkoztak annak jelei, hogy különleges módon kiválasztotta Isten; rendkívüli módon szerette a magányos imádságot és a böjtot. 16 éves korában egy látomásban megjelent előtte a ranfti torony, s ez vágyat ébresztett benne a remeteélet iránt, de amikor abban az időben az országban katonákat soroztak, Klaus bevonult a hadseregbe. Részt vett a Zürich elleni háborúban (1440–1444), majd a thurgauai hadjáratban (1460) is. Egy barátja megjegyezte róla: „Az ellenségben kevés kárt tett, inkább mindig félrevonult és imádkozott, s az ellenséget, amennyire csak tudta, kímélte."

Tiszteletét 1649-ben hagyták jóvá. 1947. május 15-én szentté avatták. Svájc egyik patrónusa. (www.katolikus.hu/szentek)

Észak-Dél Dunás találkozó

Február 11-én Hornyák Rékával, Dura Veronikával Bálint Barnabással és persze Magdi nénivel korán reggel elindultunk Vácra, a plébániára. A Nyugati-pályaudvarnál találkoztunk ismerősökkel, megvettük a jegyet és felszálltunk egy vonatra, de mivel nem a mi vonatunk volt, kicsit sietve megtaláltuk azt, amin a Dél-Dunás társaink felszálltak. Mivel Barnus és én elsők voltunk ilyen ifjúsági találkozón, nem éreztük át azt, hogy ismerős arcokat látva örüljünk nekik. Az utazás gyorsan eltelt, elbeszélgettük az időt. Vácra érve egy kis gyalog túra után odaértünk a plébániára. A napnak a témája a „Facebook” és más közösségi oldalakról. Bementünk egy nagyterembe, ott leültünk és kaptunk egy lapot, ami egy ismerkedős játék volt. Tulajdonságok voltak oda írva és akire igaz volt, alá kellett írni, ezt nagyon élveztük. Ezt követően egy előadást hallgattunk meg, ami arról szólt, hogy ha az internet „rabjai” leszünk, akkor nem jut időnk a barátainkra és Jézusra. Arról szólt, hogy egy srác a gép előtt ül, a barátai hívják, ő nem akar menni mert lefoglalja a számítógépezés. Anyukája szól neki, hogy vacsora, de ő nem megy le. Bejelöli Jézus facebook-on, de ő nem jelöl vissza, mert nem ismeri. Egyszer csak elmegy az internet és megjelenik neki Jézus. –

Ki vagy te? - kérdezi a srác összezavarodva. –Az Pisti, akit nem jelöltél vissza facebook-on. Nem szabad ennyit az internetezéssel tölteni, mert hanyagolod a barátaidat és a keresztény életedet. A srác megfogadta hogy többet ilyet nem tesz. Ez az produkció nekünk nagyon tetszett. Ez után előadást hallgattunk a facebook jó illetve rossz tulajdonságairól. Korosztályonként kiscsoportokra osztottak minket és külön termekbe helyezkedtünk. Beszélgettünk az előadásokról, amit hallgattunk és játszottunk. Ezt követően megebédeltünk, ami annyiból állt, hogy a folyosókon lévő asztalok végig tálcákon szendvicsek és sütek voltak. Finom volt és persze jól is laktunk tőle. Átmentünk a templomba, ahol gyónási lehetőség volt, majd mise. Nagyon jó érzés volt hogy a két régió együtt imádkozott. A misét Váci egyházpüspökünk, Beer Miklós tartotta. Vissza-

mentünk a plébániára, majd csoportosan egy rejtvényt kellett megfejtenünk. Ezt sikeresen véghezvittük, mert mi voltunk az elsők, akik kitalálták. A szervezők egy nagyon jó programot találtak ki nekünk. Facebook 3D. Itt kaptunk egy matricát, amire rá kellett írni a nevünket meg az életkorunkat. Be lehetett menni chat szobába, beszélgetni a társainkkal, lehetett barátkokkal képet csinálni, profilképnek. Játszottunk farmvillét, ami egy virtuális farm játék, de a valóságban műanyag gyümölcsöket kellett dobálni egy kosárba. Táncoltunk zenére, amit a Dél-Dunás táborban találtak ki a szervezők. Fél hétkor már ment a vonatunk, így elbúcsúztunk barátainkból és indultunk a pályaudvarra, közben énekelgettünk. Mikor a vonatunkhoz értünk, ott voltak a társaink, akiktől érzékeny búcsút vettünk. Míg jött a vonat beszélgettünk. Hazafelé az út csendes volt, mindenki fáradt. A buszon átbeszéltük a történeteket és megfogadtuk egymásnak, hogy máskor is menni fogunk. Ez a nap nagyon tanulságos volt, sok új barátot szereztem és úgy érzem, közelebb kerültem Jézushoz.

György Fanni

COR-hétvége

2012. február 10-12 között „COR hétvégén” voltunk Egerben. Némediről heten éltük át ezt a csodás élményt. A „COR” latin szó, magyarul „szívet” jelent, a szeretet szimbóluma, azt akarja, hogy Krisztust másokban találjuk meg.

A „COR” hétvége idő és lehetőség arra, hogy:

- Felébredjünk mások számára.
- Szeressünk és mások is szeressenek minket.
- A barátság megtapasztalása.
- Alkalmom, hogy igazi személlyé váljunk.

„Köszönöm, hogy ismét részt vehettem a COR hétvégén. Nagyon jól éreztem magam, rengeteg szuper embert ismerhettem meg. A hétvége során felismertem, hogy milyen jó dolog is az, ha az embernek van egy csodás családja. Ezért szeretnék köszönetet mondani a mi Istenünknek.”

/György Péter/

„Az ottani szeretetet nehéz volt nem elfogadni, és az is nehéz volt, hogy utána a szürke hétköznapiakban, a megszokásokban, amik magával ragadnak, az unalmas fejekbe ne adjam tovább azt a szeretetbombát, amit ott kaptunk. Úgy éreztem, sugározom, nagyon jó volt. Egy gyönyörű ívet írt le a hétvége számomra, sem hiányérzetem nem volt utána, de túl sok sem volt. Csodálatos embereket ismertem ott meg, egy saját kis közösség lettünk

nem csak az akkori emberekkel, de az itthoniakkal is, aminek külön örülök, hiszen az összetartó Erő hatalmas mindenhol.”

/Surányi Krisztina/

„Számomra ez a hétvége lehetőség volt önmagam megismerésére és rengeteg szeretet megtapasztalására. Az volt a legmeglepőbb, hogy az összes résztvevő hihetetlen nyíltsággal és őszinteséggel beszélt, mesélt az életéről, problémáiról. A csapattal nagyon jól összekovacsolódtunk mindenki teljes egyéniségével vett részt az építésében. Remélem, hogy még sokan kipróbálják, megtapasztalják ezt a remek hétvégét!”

/Bálint Betti/

Szent Imre Közösségi Ház hírei

Lelkinap gyermekeknek

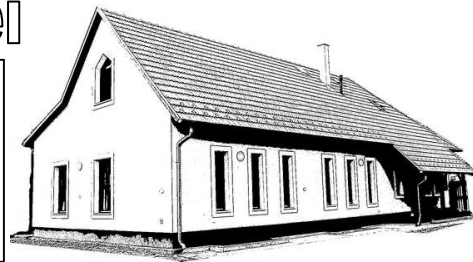
Március 17-én reggel 9 órától délután 14 óráig lelkinapot tartunk egyházközségünk gyermekei részére. A lelkinapot **P. Kercza Asztrik** ferences atya vezeti.

Minden általános iskolás és bérmlőzöszára készölő gyermeket szeretettel várunk.

Egyháztanács estje

Március 24-én este 18 órától ünnepi felkészítő közös együttlét lesz az Egyháztanács tagjainak. Szeretettel várjuk a öket!

Bérmlőzöszok estje

A bérmlőzöszokra készölő csoportnak március 31-én 16 órától **Malgorzata Gosija és egy rendtársra, Ferences Mária Misszionárius Növérék** tartanak összejövetelt. Minden bérmlőzöszokra készölő fiatal szeretettel várnak. A fiatalokat kérem, hogy érezzék fontosnak, a minél mélyebb lelki felkészölést, úgy a közelgő Húsvét ünnepére, mind a várva várt bérmlőzöszokra.

Azokat a gyerekeket is várjuk akik valamilyen oknál fogva nem járnak hittanra, vagy nem itt járnak iskolába.

A **Csodavilág** február 5-én megtartott alkalmán a gyerekek Joli névvel az igralmas szamaritánus történetet dolgozták fel. Készítettek kukorica-csutkából szamarat, valamint megrajzolták a történetet.

Márciusban a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Febr.26 – márc. 6

Kiss Albertné
Özv. Gábor Józsefné
Acsai Lászlóné
Sponga Anita
Bolnovszky Lászlóné

Márc.7 – 15

Györgyövc Józsefné
Surányi Tiborné
Györfvári Balászné
Jakab Gáborné

Márc.16 – 24

Surányi Miklós
Özv. Tóth Jánosné
Drozdik Jánosné
Özv. Lovas Flóriánné

Márc. 25 – Ápr. 2

Tamás Györgyné
Özv. Kiss Ferencné
Özv. Némedi Rezsőné
Mikoly Istvánné

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2012. március

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
			1 9.30 óra Baba-Mama klub 	2 18 óra Középkolás hittan 	3 17 óra Bérmlőzöszok előkészület 	4 18. óra Jézus Szíve Család imája
5	6	7	8	9 18 óra Középkolás hittan 	10 17 óra 18 óra Bérmlőzöszok Cursillo kiscsoport 	11 10. óra 15. óra Csodavilág Mozizónánk
12	13	14	15 9.30 óra Baba-Mama klub 	16	17 9 óra 17 óra Gyermek lelkinap Bérmlőzöszok előkészület 	18 18 óra Karitás megbeszélés
19	20	21 18 óra Cursillo kiscsoport 	22	23 18 óra Középkolás hittan 	24 17 óra 18 óra Bérmlőzöszok előkészület Egyháztanács estje 	25
26	27	28	29 9.30 óra Baba-Mama klub 	30 18 óra Középkolás hittan 	31 16 óra Bérmlőzöszok estje 	

Nagyböjt 2012.**Nagyböjti lelkigyakorlat**

A nagyböjti lelkigyakorlat Nagyböjt 3., 4., és 5. vasárnapjain, **március 11, 18 és 25-én az esti szentmisék** keretében zajlik.

A lelkigyakorlatot régi, hűséges lelkigyakorlatos atyánk, **Fekete András atya**, ferences szerzetes tartja. Jöjünk el minél többen!

Keresztút

Nagyböjtben minden pénteken, a szentmiséket követően Keresztutat tartunk.

Mindenkinek áldott, kegyelmekben gazdag nagyböjti szent időt kívánunk!

Kemény a harc. A kereszt, amit hordozol
Úgy érzed egyre csak nehezebb
Többször elmondod, hogy, elég
Nem bírom tovább de, le nem teheted.

Nem olyan rég még erős voltál és boldog
De, azóta annyi minden összeomlott.
Előfordul az is hogy kicsordul a könnyed
És megkérded, hogy miért van ez Istenem

Aztán a tekintetedet a magasba emeled
Szívedben a kérdés ott van szüntelen
Elgondolkozol a dolgon keserű önvádban
Vajon miért is jársz te az Isten házába?

Ha e kedves házba mész válladon a kereszttel
Lehet, hogy útközben pihened is meg kell
Ott csendes percben Istennel beszélgethatsz
Elmondhatod neki hogy milyen nehéz a kereszted.

Válaszul megkapod, gyermekem ne csüggedj!
Egyszer megérted, hogy erre miért volt szükséged
Reménykedj! És ne legyen az arcodon döbbenet
Bízzál! És tarts ki, mert előtted van az örök élet.

Megváltó Uram! Köszönöm én is a keresztet
Kérek, te adj, nekem erőt és kegyelmet
Amilyenek adtad olyan legyen, csak
Add, hogy, mindhalálig hordhassam csendesen.
Nagy Zsigmondné

Felhívjuk a tisztelt Hívek figyelmét, hogy március 25-én, vasárnap és azt követően a nyári időszámítás bevezetése (óra átállítás) miatt az esti misék már 18 órakor kezdődnek!

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot az általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes, viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

Köszönetet mondunk Végh Józsefnek, hogy a nagy havazásban segített a templom körül megtisztítani az utakat.

Játék iskolánk sportcsarnokában!

Minden hónapban egy alkalommal az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség bérlő iskolánk imponáló sportcsarnokát.

Következő alkalom:

március 17-én 15-17 óra

Sportolhatnak gyerekek, valamint felnőttek is.

Sport- és játék eszközöket lehetőség szerint hozzanak!
Mindenkit szeretettel várunk!

Kedves Testvérek!

Az elmúlt évekhez hasonlóan az állampolgárok idén is rendelkezhetnek személyi jövedelemadójuk kétszer egy százalékáról, legkésőbb május 20-ig. Ennek felajánlása a rendelkezőknek nem kerül külön pénzbe, a fel nem ajánlott összeg azonban az államkasszában marad. Ezért hívjuk minden jó szándékú ember figyelmét az Egyház számára felajánlható egy százalékra.

A rendelkezések száma Egyházunk tevékenységének egyfajta „értékmérője” is a társadalom szemében. Kérjük, támogassák személyi jövedelemadójuk egyházi egy százalékával a Katolikus Egyház szolgálatát.

Technikai szám: 0011.

A másik 1%-kal kérjük támogassa a Szent Kereszt Felmagasztalása Plébániáért Alapítványt!

A kedvezményezett adószáma:

18696286-1-13

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség
Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!